Ч. 278. Неділя 25 (12) грудня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавемана ч 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї в Австриї і на Угорщині. — Внутрішні відносини в Росиї. — Справа нападу балтийскої фльоти на Північнім мори. — З поля війни.)

З Відня доносять, що ческий сойм вже не буде сего року скликаний, а провізорня буджетова буде оголошена цісарским розпоряженем. Замітні вісти подає виходячий в Лінцу „Volksblatt". Згадана ґазета каже іменно, що німецка партия народна готова сполучити ся з Чехами і піти під провід д-ра Крамаржа. Вже перед голосованем в комісиї буджетовій вели ся потайком переговори межи проводарем Німців пос. Дершатою а Крамаржем. По голосованю предкладав Крамарж, щоби пос. Дершату вибрати звітником. По голосованю дякував пос. Крамарж німецкій партиї за то, що она голосувала против правительства. Роблено також заходи, щоби порозуміти ся з Поляками, але ті держали з правительством. Крамарж позискав був собі також консервативних властителів більшої посілости, але Дершаті не удало ся позискати вірноконституцийну більшу посілість німецку. А всеж таки не покинено заходи, щоби утворити німецко-ческо-польску більшість парляментарну. До тої більшости має бути ще позискана тота ґрупа, що держить ся послів Катрайна і Ебенгоха.

Екзекутивна комісия угорскої опозициї оголосила також в імени тих послів, що виступили з ліберальної партиї і станули під проводом ґр. Андрашого, слідуючий комунікат: Всї заходи ґр. Юлія Андрашого, щоби перевести порозуміне в справі мирного залагодженя заплутанин які тепер настали, розбили ся внаслідок опору ґр. Стефана Тіши, котрий покликує ся на засаду більшости. Ґр. Юлій Андраші і комітет сполученої опозициї старали ся охоронити край і конституцию перед грізними дальшими заплутанинами. За основу переговорів принято таку модифікацию реґуляміну, котра без обмеженя свободи слова виключала би можність технічної обструкциї. Яко еквівалент за то жадано, щоби модифікация реґуляміну увійшла в житє аж по оголошеню нової реформи виборчої, опертої на тих основах, котрі ґр. Тіша сам обіцяв в парляменті ввести до неї. Природним условієм мирного полагодженя справи була димісия ґр. Тіши і тих всіх чинників, котрі причинили ся до нарушеня законів. Ґр. Тіша не хотів згодити ся на полагоджене справи на тій основі і покликував ся на то, що має більшість за собою.

Давно укладають ся внутрішні відносини в Росиї. Зразу віби повіяло духом свободи. Найінтеліґентнійші круги росийскої суспільности зачали з цілою енерґією домагати ся таких змін в управі держави, котрі зробили би конець теперішному самодержавію. В виду того замовкли тоті партиї, котрі лиш в революциї видять средство визволу з під теперішного гнету. Не довго треба було ждати, як обізвала ся зараз реакция. Міністер справ внутрішних зажадав поясненя, як сьміла московска дума або рада громадска ухвалювати звістні резолюциї в справі, яка не належить до неї, а цар сам назвав виступлене маршалка чернигівского земства зухвалим і нетактовним. Межи самодержавієм і его приклонниками а межи росийскою суспільностию, відчуваючою потребу зміни в устрою державнім, розпочала ся борба на слова. Як би у відповіди міністрови справ внутрішних і ґубернаторови Москви а посередно і цареви та его дорадникам вислало кілька ґруп московских жителів адресу слідуючого змісту:

Події з послідних часів доказують, що дума московска в звістній своїй ухвалі з дня 13 с. м. уложила в рішучий і ясний спосіб головні условія, які цілий нарід росийский ставить правительству. Підписані на адресі перенаті суть в тій історичній хвили вагою значіня морального союза, який вяже населене

19)

Росийско-япаньска війна від її початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Росийско-япаньска війна розпочала ся з днем 8-го лютого, а передна сторожа першої япаньскої армії станула аж 4 цьвітня у Віджу над рікою Ялу! Се чи не дивно виглядає? Треба було майже цілих два місяці, щоби над ріку Ялу перевезти ледви 50.000 войска. По першім сьмілім атаку на росийску фльоту, можна було припускати, що Японці лиш длятого рішили ся на так сьмілий крок, щоби заскочити о много сильнійшого противника і тим способом взяти над ним перевагу. Але як-раз длятого можна було сподівати ся, що Япанія з такою самою скоростию вишле й свое сухопутне войско. То єсть річ певна, що Японці були зовсім приготовлені до війни. Они мали також і достаточне число перевозових кораблів, бо коли в хіньско-япаньскій війні 1894/95 мали 100 перевозових кораблів, то певно, що тепер мали їх вдвоє тілько. Росия під ту пору не мала в Манджуриї більше як 50.000 всего войска, а Японці могли зовсім вигідно і без великого труду висадити на західне побереже Кореї або на восхідне побереже півострова Квантун яких 160.000 мужа. Они могли були тоді виперти Росиян аж поза Мукден а навіть аж до Харбіна, а тоді Порт Артур був би певно вже давно дістав ся в їх руки.

Що було причиною, що Японці того не зробили, се позістало й до нині загадкою, котру може хиба аж колись пізнійше істория вияснить. Можна казати, що Японці бояли ся росийскої фльоти і длятого поступали дуже оглядно. Ба, але коли вже взяли ся перевозити 50.000, то могли й два або й три рази тілько перевозити; обава була би преці однакова. Впрочім Тоґо так був припер росийску фльоту, що она не мала відваги рушитись дальше, як сягали батериї кріпости. Кажуть, що Японцям розходило ся о панованє на мори. Ну, добре; але сухопутна армія не могла преці виборити того панованя і всю роботу мусіла перейняти фльота. Навіть як би росийска фльота була здобула ся на стілько відваги, що схотіла би була перешкаджати перевозови войска, то вся япаньска фльота могла була напасти на ню на широкім мори, здалека від росийских побережних батерий, а тоді була би її певно зовсім знищила. А вже найдивнійша річ, що Япанія по так сьмілім першім атаку на Порт Артур змобілізувала була ледви четвертину своєї армії, три дивізиї, і взяла ся їх перевозити. Можна би з того здогадувати ся, що або япаньским верховним вождам не ставало охоти і відваги до скорого і енерґічного ділання і они відповідно до характеру япаньского народу хотіли насамперед викінчити кожду найменшу дрібничку, з кими би зважились на велике діло, або що они страшно перецінювали воєнну силу Росиян і бояли ся виступити против них без відповідного приготовленя. Се однак не конче імовірне, бо Японці так знаменито з'орґанізували були розвідуючу службу, що не лиш знали дуже докладно сили воєнні Росиян але й всі рухи росийского войска.

Остаточно, як би й не було, перша армія япаньска зачала аж в перших днях цьвітня збирати ся над рікою Ялу і лагодити ся коло Віджу до переходу. Як раз в чотири неділі пізнійше розпочала ся мобілізация другої япаньскої армії під проводом ґен. Оку і скінчила ся в половині марта. Тота друга армія, зложена так само з трох дивізий: 1, 3 і 4-ої зачала аж в цьвітни лагодити ся до перевозу.

Але тимчасом лагодили ся під Порт Артуром нові події. Коли адмірал Штарк по злощасній атаку в ночи на 8 лютого лагодив знову свою фльоту до бою, мав ще пять лінієвих кораблів, сім кружляків і значне число торпедовців. А всеж-таки не важив ся він випливати з пристані і ставати до бою супротив сім лінієвих кораблів і 16 великих кружляків адмірала Тоґа; він чув ся за слабий і видів добре, що в отвертім бою на широкім мори не вдіє ані для Порт Артура ані для Росиї нічого. Програна битва на мори мусіла би позбавити росийску фльоту на завсігди здібности до зачіпного діланя і длятого здавало ся єму, що ліпше сидіти тихо і ждати, аж надійде поміч. Поступованє Штарка в сім случаю було зовсім розумне, але цілий сьвіт а головно ціла Росия хотіла видіти якісь славні діла росийскої фльоти і се було причиною, що на Штарка посипались докори зі всіх сторін.

Під напором того публичного настрою

Москви з его представителями. Отже висказують повну згоду з жаданями думи міста Москви і увіряють думу, що може завсігди напевно числити на моральну підпору населеня у всїх кроках, які можуть причинити ся до як найскорійшого здійстненя поставлених засад. Се хиба найхарактеристичнїйше для теперішних відносин в Росиї, що стара столиця коренної Росиї виступає рішучо против самодержавія і бюрократичної господарки в державі.

Справа нападу балтийскої фльоти на анґлїйских рибаків коли Гиль, ще не вияснена, зачинає путати ся знов в иньший спосіб. Анґлїйска полїция арештувала в Гиль росийских аґентів, Анґлїйцїв Вальша і Беннета, котрі старали ся в Гиль познакомити ся з рибаками, котрі в тій справі мають ставати за сьвідків, а відтак хотїли їх підкупити, щоби они зізнавали, що в критичній хвили видїли японьскі торпедовцї. З їх зізнань показало ся, що они вже підкупили вісїм рибаків. Арештовані признали ся, що дїлали в інтересї Росиї, але на власну руку і що їм ходило лиш о то, щоби спонукати рибаків, аби они зізнавали правду. З росийскої сторони заперечують тому, мов би правительство росийске стояло в якійсь звязи з тими аґентами або знало о їх роботї. — Що они однак не дїлали лиш оттак, як то кажуть, з ласки на потїху, то річ певна.

З під Порт Артура доносять, що Японцї мають вже пять фортів в своїх руках. Занятє форту Кікван мало для них велике значінє, бо через то отворила ся їм дорога по другій сторонї „високого горба“ і можуть тепер приготовити загальний атак на місто. Потверджения вістя, мов би Росиянам удало ся відбити „високий горб“ („горб 203 метрів“), доси ще нема.

Новинки.

Львів дня 24-го грудня 1904.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар найвисшою постановою з дня 17 с. м. надав радникови Намісництва у Львові, Вяч. Залескому титул і характер радника Двора з увільненем від такси.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цісар затвердив вибір Винк. Гноїньского, властителя Красного на маршалка, а Мирослава Едера, властителя Вициня на заступника маршалка ради повітової в Золочеві.

— **Є. Е. п. Президент** висшого суду краєвого др. Тхоржницкий повернув і обняв урядоване.

— **Поправчий іспит** зрілости відбуде ся у всїх середних школах дня 6 лютого 1905. Кандидати, котрі одержали дозвіл приступити до того іспиту, мають зголосити ся до дирекциї того заведеня, де складали послїдний цїлий або поправчий іспит, принайменше на три дни перед наведеним реченцем.

— **Стипендиї.** Митрополича консистория розписує конкурс на 5 богослужебних стипендий ім. Григ. Шашкевича по 100 К. Реченець до внесеня подань назначений на день 15 сїчня 1905. Ті стипендиї роздає інститут „Народний Дім“ у Львові.

— **Страшного злочину** допущено ся оногди в ночи в Радомі, в Королївстві Польскім. О годинї 10 в найрухливійшій дїльници при ул. Валовій війшло до мешканя одного бідного жида що торгував щетиною, і кількома ударами сокири положили трупом его і его жінку. Однако завдяки тому, що надійшов 10-лїтний внук убитого і замість увійти до мешканя побіг до сусїдів, взиваючи о поміч; удало ся зловити пятьох злочинцїв, а один утїк. Причина того морду поки що не вияснена.

— **Самоубийство дезертира.** В селї Чернилеві, тернопільского повіта, добуто сими днями з води трупа росийского дезертира Фринца Сольского з Козлова, в сїдлецкій ґубернїї. В листї писанім по французски, а найденім при трупі, повідомлює небіжчик, що туга за жінкою і дїтьми довела его до самоубийства.

— **Кроваве суперництво.** Дня 20 грудня в ночи найдено в одній з улиць Кракова лежачого в калужи крови 26-лїтного зарібника Станислава Водецкого. Полїцийне слїдство виказало, що рану ножем в груди завдав ему 19-лїтний фризиєрский челядник Ґустав Горовіц. Причиною злочину було суперництво о женщину. В фризиєрскім заведеню, в котрім працює Горовіц, найдено схований за шафою окровавлений ніж. Раненому грозить поважна небезпечність.

— **Палії в Бориславі.** В часї слїдства, яке веде ся в Бориславі з причини послїдного страйку і ріжних погроз із сторони робітників, зголосив ся сими днями в судї один з членів страйкового комітету і зізнав, що належав до шайки, зложеної з шістьох робітників, котра мала підпалювати копальнї. Товаришів своїх назвав він по імени. Чотирох з них арештовано, а один утїк. В часї ревізиї переведеної в їх мешканях, найдено дїйстно стрільний порох і льонти.

— **Божевільність.** Перед кількома місяцями увязнено в Кракові Александра Полотиньского, судового авскультанта, бо при судовім іспитї стверджено у него повне незнанє права, отже підозріваного, що прав нїколи не кінчив. І справдї слїдство виявило, що мнимий Полотиньский називає ся Ян Путира, есть сином селянина з під Мислениць, та покінчив тілько VI-ту клясу ґімназияльну, а відтак десь пропав. Від того часу минуло кільканайцять лїт. За той час Путира сфальшував метрикальні книги в одній з краківских парохий і виставив собі метрику на імя Александер Артур Оляф Дунїн-Вонсович Полотиньский та підробив сьвідоцтва зрілости з ґімназиї і три сьвідоцтва з правничих іспитів. На основі тих сьвідоцтв оженив ся з дочкою одного дїдича з Королївства Польского і вступив в Кракові на судову практику. По арештованю передано Путиру до осуду лїкарям, а після їх оречення пущено божевільного на волю. Божевільство дійшло у Путири до того степеня, що цїлими днями читав гербарі і дійшов до висліду, що родина Полотиньских есть споріднена з ґрафинею Хотек, жінкою архикнязя Франца Фердинанда д'Есте, отже і він з дому Путира есть свояком архикнязтва.

відобрано Штаркови команду фльоти і вислано Макарова. Макаров хотїв очевидно оправдати покладені в нїм надії і забрав ся зараз енерґічно до дїла. Він вже не держав ся пристанї, але випливав частїйше на широке море. За его почином розпочала ся направа ушкоджених кораблїв, іменно же „Ретвізана“, „Цесаревича“ і „Паллада“ і ще двох других кружляків і він мав здає ся на думцї або перебити ся до Владивостока, або спонукати владивостоцку фльоту, щоби она перебила ся до Порт Артура — словом, єму розходило ся очевидно о то, щоби о скілько можна скріпити як найскорше свою фльоту. Сим лиш дасть ся пояснити, що Макаров вибирав ся що дня на рекогносцирунок далеко на море, не зважаючи на то, що его може десь заскочити японьска фльота.

Але Японцї підглянули, що росийска фльота коли випливає з пристанї, держить ся чомусь завсїди одної і тої самої дороги; они постановили длятого використати ту обставину і підкинули в ночи з 12 на 13 цьвітня плаваючі міни а на другий день після свого звичаю старали ся вивабити росийску фльоту з пристанї на широке море. Адмірал Тоґо так розповідає о тім в своїм звітї:

„Скомбінована фльота, як було перед тим постановлено, розпочала дня 12 цьвітня свій осьмий атак на Порт Артур. Четверта і пята фльотилля контрторпедовцїв, чотирнайцята фльотилля торпедовцїв і корабель „Корйомару“ підплили дня 12 цьвітня о півночи до в'їзду до пристанї. Мимо неприятельских рефлекторів удало ся їм в ріжних місцях підкинути міни. Друга фльотилля контрторпедовцїв відкрила досьвіта дня 13 цьвітня один росийский контрторпедовець, котрий старав ся заплисти до пристанї. По борбі, що тревала десять мінут, его затоплено. Не було часу ратувати залогу того корабля, бо надплив „Баян“. Опісля показав ся другий росийский контрторпедовець, котрий надплив з той сторони як Ляотешан. Ми й его заатакували, але він втїк до пристанї. На нашій сторонї не було ніяких страт, ранені лиш легко два моряки з корабля „Ікацуші“.

„Трета ескадра заплила аж до зовнїшнього рейду в Порт Артурі около 8 год. рано, а тодї почав „Баян“ стріляти. За ним виплили зараз „Новік“, „Аскольд“, „Діяна“, „Петропавловск“, „Победа“ і „Полтава“ та заатакували нас. Наша трета ескадра відповідала на огонь уписно пиняво і відступала ся поволи назад, аж звабила неприятеля на яких 15 морских миль на полудневий всхід. В сїй хвили показала ся нараз перша ескадра, котру повідомила трета ескадра за помочию телеґрафу без дрота і заатакувала неприятеля. Підчас коли неприятель старав ся добити ся до пристанї, попав ся якийсь военний корабель типу „Петропавловска“ на одну з тих мін, які ми в ночи розкинули, і затонув о 10 год. 30 мінут перед полуднем. Ми добачили ще й другий корабель, що стратив був свої рухи, а серед того замішаня, яке було зробило ся межи неприятельскими кораблями, трудно було розпізнати, що то за корабель. Неприятельскій фльотї удало ся остаточно дістати ся до пристанї. Наша трета ескадра не потерпіла ніякої шкоди. Здає ся, що неприятельска фльота крім вже згаданої страти потерпіла лиш незначну шкоду. Наша перша ескадра не дістала ся під огонь неприятеля. Нашї ескадри відступили ся відтак около 1 год. і стояли готові до нового атаку.

„Дня 14 цьвітня поплили они знову під Порт Артур. Тодї сполучили ся були о 3 год. рано 2, 4 і 5-а фльотилля контрторпедовцїв і 9 фльотилля торпедовцїв. О 7 год. рано прилучили ся до них наша трета ескадра. Перед пристанию не було видко ніякого неприятельского корабля. Наша перша ескадра прийшла о 1 год., відкрила три міни розкинені неприятелем і зробила їх нешкідливими. „Касуґа“ і „Ншін“, котрі вислано на захід від Ляотешану, виступили при сїй нагодї перший раз до акциї і стріляли через дві години непрямим способом. Коли нові форти на Ляотешанї змушено до мовчаня, нашї военні сили верaули назад о 1 год. 30 мін. по полудни“.

Так представляє катастрофу зовсїм сухо японьский адмірал; але сум, який она викликала серед Росиян, змалювала зараз в першій хвили найлїпше телеґрама намістника Алексїєва, вислана до царя, в котрій він каже: Як-раз одержав я від ґен. поручника Штеселя страшно сумну вість о новій тяжкій страті фльоти Тихого Океана внаслїдок смерти віцеадмірала Макарова, того знаменитого і досьвідного вожда, котрий затонув разом зі своїм флаґовим кораблем „Петропавловск“. Після вісти комаданта Порт Артура пустились були панцирники і кружляки під фляґою команданта тамошної фльоти в погоню за частию неприятельскої фльоти. Позаяк она поволи збільшила ся аж до числа 30 кораблїв, вертав „Петропавловск“ назад на рейд і при тім попав ся на міну і внаслїдок того затонув. Великий князь Кирил виратував ся, але есть легко зранений.

Пізнїйша телеґрама Алексїєва до царя так розповідає про атак Японцїв і катастрофу на „Петропавловску“:

„Дня 11 цьвітня виплила цїла ескадра на полудне, щоби там манервувати і вернула вечером до пристанї. Дня 13 цьвітня виплив один відділ зложений з 8 торпедовцїв, щоби оглянути острови. Тоті торпедовцї мали приказ заатакувати неприятеля, скоро би де его побачили. Підчас сильного дощу в ночи відбили ся три торпедовцї від свого відділу. Два з них приплили досьвіта до Порт Артура. Один з них стрітив чотири неприятельскі торпедовцї, але обминув їх, держачись близше побережа. Третий торпедовець „Страшний“ стрітив, як розповідають моряки, кілька японьских торпедовцїв і серед темноти гадав, що то росийскі. Він дав їм длятого сиґнал, щоби его пізнали і прилучив ся до них. Але досьвіта неприя-

— **Маєток за любов.** Леді Турнер, дочка англійского ґенерала Альфреда Турнера заплатила 652.000 К за те, що віддала ся з любови. Єї отець, Генрик Вітінг, записав дочці ту суму під услівєм, що ті гроші перейдуть на власність каси заосмотрене льондоньскої поліциї, коли дочка віддасть ся против волї матери і брата. Жінка Генрика Вітінґа померла перед вінчанем дочки, син же помершого а брат леді Турнер, опираючи ся на волі вітця висловленій в завіщаню, видав їй пройєс, коли она віддала ся і виграв его, а каса заосмотрения льондоньскої поліциї придбала 652.000 корон.

† **Помер** Ігнатий Волошиньский, довголїтний бурмістр міста Канчуги, брат о. митрата перемиської капітули, дня 15 с. м. в 62-ім році житя. — Володимир Кишакевич, радник і начальник суду в Обертині, дня 20 с. м., скоропостижно.

— **Затоплені кораблї зі сріблом.** Ще в 1702 роцї везли ішпаньскі кораблї богато срібла з Америки, коли їх несподївано напала в заливі Віго, положенім в північно-західній закутині Ішпанії, анґлійско-голяндска фльота. Ішпанцї перепудили ся, що неприятель готов їм забрати всї їх скарби і длатого самі затопили свої кораблї. Пізнїйше пробовали они кілька разів видобути тотї кораблї з під води, але на дармо. Аж тепер знайшов ся якийсь італіяньский підприємець, котрий постановив видобути не так самі кораблї, як радше золото, яке в них знаходить ся під водою. Отже той підприємець приготовив до тої цїли пароход „Сан Клементе" а за управителя робіт під водою взяв собі звістного італіяньского винахідця Піно. Той винахідець придумав таке підводне судно, що може піти дуже глубоко під воду; дальше зладив він так званий „гіґроскоп", значить ся такий прилад, котрий може дуже ясно осьвітити дно моря а наконець придумав ще й прилад званий „ексцельзіором", котрий може підносити з води тягари аж до ваги 80.000 кільоґрамів і забрав ся до роботи. Доси вишукав він вже, де знаходять ся на днї моря тотї кораблї зі сріблом, звані „ґаллеонами", та видобув вже з під води якор, що важить три тони, разом з ланцухом довгим на на 27 метрів і кілька старосьвітских пушок корабельних.

— **В своїй хатї своя правда і сила і воля!** Родимцї! І опять ми соколи галицкої Руси просимо Вас, любі Родимцї, о поміч в нашім розпочатім дїлї. Наші відзиви до складаня жертв на будову Сокільнї прогомонїли без великого успіху. Але ми пукаємо в третє до Вас. Поможіть нам здвигнути Сокільню! поможіть нам довершити сей храм, а станесь він певно осередком орґанїзациї і народної служби. Про средства до здвигнення сокільскої сьвятинї Ви чуєте Родимцї що дня: се 10-коронові позички та льоси фантової льотериї. І вічно будуть ждати Вас ті самі поклики від Соколів: Набувайте позички! а Ви наші рускі Красавицї не забувайте про нашу фантову льотерию! Найже сей поклик не остане без успіху і нехай лепти Ваші вбудують дім не для нас а для Вас, бо ми нїчо инше як служба Ваша. Гаразд! — Старшина Тов-а гімн. „Сокіл" у Львові.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 24 грудня. Є. Вел. Цісар виїхав нинї рано до Вальзе, де у Архікнязя Франца Сальватора перебуде через сьвята, а 28 грудня верне до Відня.

Льондон 24 грудня. Донесенє ґен. Куропаткіна о відобраню Японцям „горба 203 метрів" під Порт Артуром доси не потвердило ся.

Петербург 24 грудня. „Правительств. Вєстнік" доносить, що збори ґуберніского земства в Твері і округжного земства в Новоторску одержали знову відобране їм в січни с. р. право іменованя предсїдателїв з посеред своїх членів.

Москва 24 грудня. Тутешні кандидати адвокатскі вислали зборну адресу до думи висказуючи згоду зі звістними єї ухвалами. — Вчерашне засїданє товариства рільничого було дуже бурливе. Один з его членів мимо протесту предсїдателя відчитав заяву підписану 28 членами, а витаючу радістно резолюциї ухвалені на відбутій в Петербурзї конференциї делеґатів земств. Предсїдатель вийшов з салї, а зібрані вибрали собі тоді иньшого предсїдателя. До пізної ночи виголошувано пристрастні бесїди.

Льондон 24 грудня. „Daily Telegraph" доносить з Сеула: В північній Кореї відбули ся численні стички Росиян з Японцями. Японцї побідили. Головна кватира японьского ґенерала есть телеґрафічно сполучена з палатою корейского цїсаря.

Льондон 24 грудня „Standard" доносить з Токіо: Росийскі передні сторожі скріплено новими войсками. Японьскі офіцири суть тої гадки, що вояки европейской Росиї менше здатні до війни як сибірскі.

Париж 24 грудня. Підчас густої мраки наїхав нинї о 11 год. в ночи під Парижем посьпішний поїзд, що їхав з Бульони, на поїзд посьпішний з Ліль. Внаслїдок мраки, ведучий льокомотиву не добачив сиґналів. Послїдний ваґон посьпішного поїзду з Ліль розбило і настав страшенний переполох. Пять осіб єсть забитих, а 15 тяжко ранених. Доси не можна було провірити, хто суть особи убиті. Крім тих 15 тяжко ранених, уміщених тепер в шпитали, есть ще богато легко ранених.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 24 го грудня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·60 до 8·75; жито н. 6·60 до 6·75; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 6·50 до 6·80; ячмінь броварний 7·25 до 7·50; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 6·80 до 7·—; бобик 6·80 до 7·25; гречка 7·50 до 8·—; кукуруза нова 8·75 до 8·90; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 80·—; конюшина біла 55·— до 65·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 24·— до 28·—.

тель его розпізнав. Вслїд за тим розпочалась борба зблизька, підчас котрої згинув капітан першої кляси Юрасовский, механік Дмитриєв і більша часть залоги. Зранений поручник Малєєв стріляв особисто з машинового карабіна на неприятеля. Кружляк „Баян" пустив ся досьвіта дня 13 цьвітня повною силою пари на поміч торпедовцям. Може на яких 16 миль від Порт Артура побачив він торпедовець „Страшний" в борбі з чотирома японьскими торпедовцями. На „Страшнім" настала небавком експльозия і він почав тонути. Коли кружляк „Баян" прогнав вистрілами неприятельскі торпедовці, підплив він на місце борби і спустив лодки на воду. Єму удало ся виратувати оставших з цїлої залоги „Страшного" пять людий, котрі плавали у мори. При ратованю тих людий був той кружляк змушений розпочати борбу з шести японьскими торпедовцями, які надпливали. Забравши лодки на поклад поплив „Баян" назад до Порт Артура. Він не мав ніякої страти анї шкоди, хоч его поцїлило богато відломків ґранатів. Єму поспішили на поміч „Дїяна" і пять торпедовців. Рівночасно виплили й другі кружляки, панцирні кораблї „Петропавловск" і „Полтава" та одна часть торпедовців. Відтак виплили ще й прочі панцирні кораблї з пристанї.

Коли кораблї уставились рядом один побіч другого, з „Баяном" попереду, а з торпедовцями по боках, поплив комендант фльоти на місце борби „Страшного", до котрого підпливали були знову японьскі торпедовці і кружляки. По короткій стрільбі з обох сторін на віддали може яких 9 кільометрів завернули неприятельскі кораблї на широке море. О 8 год. 40 мінут рано показала ся японьска ескадра зложена з 9 панцирних кораблїв. Наші кораблї вернули длатого назад до Порт Артура, де на рейдї прилучили ся до них „Победа", „Пересьвєт" і „Севастополь". Відтак уставила ся ескадра фронтом в слїдуючім порядку: „Аскольд", „Баян", „Дїяна", „Петропавловск", „Пересьвєт", „Победа", „Новік", пять торпедовців і два кружляки мінові на лївім боцї. Торпедовцям наказано вертати до порту. Кружляки одержали приказ уставитись передом в лінію. Коли они уставились, завернув „Петропавловск", що стояв на самім переді, на всхід і поплив на право до неприятеля.

О 9 год. 43 мінут настав на „Петропавловску" з лївого боку вибух, а відтак другий сильнїйший під мостком командантским. Підняв ся високий стовп густого жовто-зеленявого диму. При тім підняли ся один машт, комин і командантский місток коло башти в гору. Панцирник положив ся на правий бік. Задний конець підняв ся в гору і видко було, як шруба крутила ся у воздусї; полумінь обняла корабель зі всїх боків і він затонув до двох мінут, занурившись переднїм кінцем у воду. Часть залоги виратувала ся на „Гайдамака", що стояв від „Петропавловска" може на яких 185 метрів далеко. За помочию лодок удало ся просто з кружляка виратувати вел. кн. Кирила Владимировича, двох офіцирів і 47 моряків. Надплили також лодки з „Полтави" і „Асколда" та й виратували також людий; виратувано загалом 7 офіцирів і 73 мужа залоги. Панцирник „Полтава", що плив поза „Петропавловском" може на яких 360 метрів далеко, спинив ся і станув на місци нещастя.

На даний кн. Ухтомским сиґнал поплили прочі кораблї до в'їзду до пристанї уставившись рядом за „Пересьвєтом". Небавком по тім настав вибух міни з правого боку під панцирним кораблем „Победа". Корабель поклав ся на бік, але плив ще дальше і заїхав до пристанї, а за ним і всї другі кораблї.

(Дальше буде).

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. по недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: [illegible]

З друкарні В. Лозиньского. під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).